

Svar (22/12 2000)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har bedt Plantedirektoratet om en udtalelse i sagen og kan henholde mig til følgende:

»Reglerne for brug af ikke-økologisk gødning på økologiske arealer fremgår af Rådets forordning (EØF) Nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler med senere ændringer.

I forordningen er listet de ikke-økologiske gødningsstoffer, der kan anvendes. Det fremgår heraf, at flydende husdyrgødning (gylle og ajle) ikke må komme fra jordløse brug. Hensigten med denne begrænsning er at modvirke, at økologiske jordbrug aftager store mængder overskydende gødning fra meget industrialiserede landbrug. I praksis fortolkes jordløse brug som husdyrbrug uden dyrket jord, hvilket betyder, at hvis en stor husdyrproducent har et mindre areal, er dette tilstrækkeligt til, at bedriften i denne sammenhæng ikke betegnes som jordløs.

Ud over husdyrgødning indeholder listen over ikke-økologiske gødningsstoffer også kategorien »organiske produkter eller biprodukter af vegetabilsk oprindelse«. Dette betyder, at f.eks. frugtsaft kan anvendes.

Med hensyn til husdyrgødning fra landbrug, der har biogasanlæg, kan dette kun finde anvendelse, hvis der udelukkende er anvendt husdyrgødning fra ikke jordløse brug eller det i øvrigt er fremstillet af produkter, der er godkendt til økologisk produktion. Hvorvidt en økolog må anvende slam fra biogasanlæg afhænger således af, om det pågældende biogasanlæg anvender materiale, der ikke er tilladt i henhold til økologireglerne. Dette forhold har der ikke været ændret på i flere år. Da biogasanlæg ofte tilsættes mindre mængder slagteriaffald, kan biogasslam normalt ikke udbringes på økologiske arealer.

Det skal endelig bemærkes, at husdyrgødning, herunder slam bestående af ikke-økologisk husdyrgødning fra biogasanlæg, kun kan anvendes med op til 25 pct. af kvælstofbehovet på den økologiske bedrift.«

Spm. nr. S 871

Til miljø- og energiministeren (15/12 2000) af: **Jens Kirk (V):**

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor der skal indføres gylle frem for fast møg inden for minkavl?«

Svar (22/12 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Skov- og Naturstyrelsen lægger i besvarelsen til grund, at spørgsmålet er relateret til det udkast til en ny bekendtgørelse om pelsdyrfarme, der har været udsendt til høring. I udkastet lægges op til, at der fremover skal være krav om, at al gødning opsamles og føres til gødningsopbevaringsanlæg. Reglerne for pelsdyrhold bringes dermed på linie med reglerne for al anden husdyrhold, som er fastsat i husdyrbekendtgørelsen.

Begrundelsen for ændringen er, at der ved den nuværende praksis, sker et meget stort næringsstofftab fra minkfarme ved udvaskning til undergrunden og ammoniakfordampning. Ved den mest almindelig anvendte bygningskonstruktion, hvor gødningen opsamles på et gruslag under burene, tabes næsten 80% af kvælstoffet til omgivelserne fra staldene. Det tilsvarende tab fra kvæg- og svinestalde er af størrelsesordenen 10%.

En nærliggende mulighed for at opfylde de foreslåede nye krav er at anvende gødningsrender under burene, som det er tilfældet i ca. 1/3 af de i øjeblikket eksisterende minkfarme. I forbindelse med sådanne gødningsrender er der ofte etableret gyllebeholdere, hvorimod gødningen opbevares som fast gødning på farme, hvor den opsamles på grus under burene.

Det skal imidlertid understreges, at der i udkastet til ny bekendtgørelse ikke er fastsat regler om, at gødningen skal opbevares som gylle frem for fast møg og ajle og at det er muligt at separere gødningen i fast møg og ajle selvom der anvendes gødningsrender eller skrabe kanaler.«